

Kuule, kunnon Suomen kansa!  
Veroitta ei pärjää kansa,  
uhrauksitta ollenkana.  
Turha on sanoa muuta  
populistien tavalla,  
turhaa hullu huulenheitto,  
valehtelu vääränlainen.  
Maamme tarvitsee veroja!

Vaan jos tahdomme pudota  
kehityksen kelkan päältä,  
siitä vaan ja sillä lailla!  
Se on hupsujen valinta,  
päättömien tyhmä päätös.  
Vaurastumme vain rahalla,  
rikastumme mammonalla.  
Otetaan verot avuksi,  
saadaan kelpo kymmenykset.

Ajatelkaa, äänestäjät,  
miettikää sanoja näitä.  
Toki tiedän ja tajuan,  
etteivät sanani kuulu  
lainkaan korviin kuuron kansan,  
joka lempii lanttejansa,  
säälii eurojen menoa,  
pihistelee pennosia,  
senttejänsä säästeleepi.

Totta kai on eurot poissa  
kitupiikin kukkarosta,  
jos nyt nostetaan veroja.  
Totta kai tajuan senkin,  
etteivät minun puheilla,  
tällaisilla lausehilla  
kerry äänet puolueelle  
eikä kannatus lisäännä.  
Silti haastan huolissani  
hyvinvointimme takia,  
puhun järkeä väelle,  
ettei talous Suomessamme  
koskaan kunnolla parane,  
ellei nosteta veroja.

Ja kun suojataan rajoja,  
rahaa siihen täytyy olla.  
Muistuu mieleen muuan aika,  
jolloin saatu ei rahoja  
aseistukseen armeijamme.  
Saatiin kuitenkin kokardit.

Koittikin tukala aika  
pahan talven pakkasissa.  
Lopunhan te tiedättekin.  
Minköhan opittu siitä?  
Raha antaa meille turvan,  
syvän rauhankin rajoilla,  
kun on kunnossa aseistus,  
varustukset kelvolliset.

Pois nyt virne kasvoiltanne,  
pilkkamielinen asenne.  
Hyvä on tosin elämä  
tämän päivän puuhissamme,  
mutta emme koskaan tiedä,  
milloin kupla puhkeavi,  
milloin häiriintyy elomme.  
Onhan nyt rajan takana  
kansaa aivan kaikenlaista,  
hullun härskiä väkeä,  
joka, jos vain vallan saapi,  
saattaa tulla tontillemme,  
hyökätä rajan ylitse.

Siksi tarvitaan rahoja  
pahan päivämme varalle.  
Olkoon siis nyt tunnuksemme:  
Veroja minä rakastan!  
Ne on onnemme perusta.